

»Nu är det höst,
Stormande häfver sig hafvets bröst.»
Bäst är att hemta ur skrubben
Färskinnstulubben.

Isbark och storm
Flyga i rymden och hålla ett gorm
Värre än bromsar i burkar,
Ryssar och turkar.

Ruskigt och kallt,
Snöglopp och mörker man har öfverallt:
Lyckligt, om aldrig han vore
Till, den der Bore!

Jemt desperat
Skakar han ner ett slags hemgjordt suckat!
Ber oss som sportler det taga,
Om vi behaga.

Förr vill han dö,
Än han vill sluta att tillverka snö.
Till nederlag här på jorden
Valde han norden.

Bäst vi här gå,
Sätter han lock uppå böljorna blå,
Later oss se'n, tills de smälta,
Gå här och svälta.

Hade jag makt,
Skulle... men tyst, ty min förman har sagt:
»Aldrig får underbetjening
Ha någon mening.»

Tullkarlars vän,
Värsol! välkommen snart till oss igen!
Gläd oss med skeppsfart och rika
Sportler tillika.

Kommer blott vår,
Duggar väl något, om också man får
Höra och tåla chikaner,
Heta »tulpaner».

»Nu är det höst,
Stormande häfver sig hafvets bröst.»
Bäst är att hemta ur skrubben
Färskinnstulubben.

